

Publicerad 2008-09-18 12:52 av Attimi

100 ord: Det lilla stora klivet

Vi undrar hur det egentligen står till. När vi vaknar upp och ser grenarnas och vattnets vandrande skuggor smeka taket. Vitt, vitt och klätt i en tystnad som inte är så mycket tom, som tätvävd av små naturliga ljud, av vind och andetag, löv och fågelfjädrar. Det slår oss hur sällan vi upplever sådana tystnader och varför. Atomåldern har vänt ut och in på världen, gjort oceanerna till plaskpölar och de två metrarna mellan en människa och en annan till det lilla stora kliv som mänskligheten ännu inte tagit. Vi ligger där, i det nära avståndet, och inser oss berövade.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Attimi med Poeter.se id #13167 innehar upphovsrätten